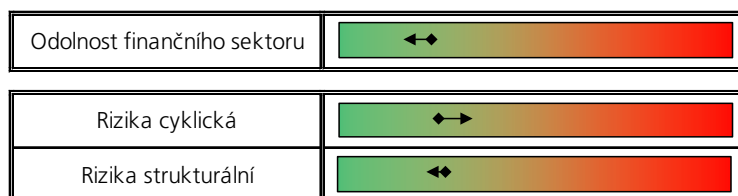

CELKOVÉ HODNOCENÍ

Finanční sektor v ČR se v období od jara 2014 vyvíjel z hlediska finanční stability převážně příznivě. Souhrnný makrobezpečnostní barometr¹ ukazuje, že došlo k posílení již tak vysoké odolnosti sektoru vůči možným nepříznivým šokům. K tomu přispěl zejména nárůst kapitálové přiměřenosti, příznivý vývoj likvidity a pozitivní změny v řízení rizik ze strany finančních institucí. Pokud jde o potenciální zdroje rizik pro finanční stabilitu v budoucnosti, souhrnný makrobezpečnostní barometr indikuje dílčí zvýšení cyklických rizik a mírný pokles rizik strukturálního charakteru. Na zvýšení cyklických rizik se podílel další pokles úrokových sazeb z úvěrů a úrokových marží, oživení poptávky po úvěrech a uvolňování úvěrových standardů nebo snížení výnosů kvalitních aktiv na velmi nízké úrovni. Mírný pokles strukturálních rizik odráží především zavedení kapitálové rezervy ke krytí systémového rizika, snížení propojenosti institucí ve finančním sektoru nebo novou legislativní úpravu činnosti segmentu družstevních záložen.

VÝVOJ V ROCE 2014 A V PRVNÍM ČTVRTLETÍ ROKU 2015

Vyspělé ekonomiky pozvolna ožívají

Světová ekonomika pokračovala v roce 2014 v nevyrovnaném vývoji charakterizovaném pomalým růstem v eurozóně, výrazným oživením americké ekonomiky a rychlým růstem v rozvíjejících se zemích. V některých rozvíjejících se ekonomikách však došlo ke zpomalení růstu v důsledku nečekaně prudkého propadu cen jimi vyvážených energetických komodit nebo zvýšení volatility kapitálových toků. Česká ekonomika se v roce 2014 vrátila k hospodářskému růstu. Vedle mírného zrychlení růstu HDP u hlavních obchodních partnerů a prorůstověji nastavené fiskální politiky podpořila oživení domácí ekonomiky slabší koruna, která spolu se snížením úrokových sazeb vedla k výraznému uvolnění reálných měnových podmínek.

V Evropě zůstává měnová politika vysoce uvolněná

Centrální banky v Evropě přistoupily k dalšímu uvolnění měnových podmínek v obavě z prohloubení deflačních tlaků. Některé snížily

¹ Schéma v agregované podobě zachycuje vývoj celkové situace v českém finančním sektoru z makrobezpečnostního hlediska. Schéma je v souladu s odbornou literaturou v oblasti makrobezpečnostní politiky rozděleno do dvou základních okruhů. První popisuje aktuální míru odolnosti finančního sektoru, tj. jeho schopnosti absorbovat šoky pramenící z potenciálních rizik (pozice více vpravo značí nižší schopnost absorpce). Tento okruh má vzadhlavdicí charakter, neboť změna v aktuální míře odolnosti finančního sektoru je dána skutečným vývojem v předcházejícím období. Druhý okruh je naopak vpředhlavdicí, neboť hodnotí sílu potenciálních zdrojů rizik pro finanční stabilitu v budoucnosti (pozice více vpravo značí vyšší úroveň rizika). Zdroje rizik v tomto okruhu jsou dále rozděleny na faktory související s vývojem finančního cyklu a na faktory strukturálního rázu. Šipky naznačují posun v období od vydání předchozí Zprávy o finanční stabilitě. Souhrnný barometr odráží bilanci hodnocení jednotlivých faktorů obsažených v podrobném makrobezpečnostním barometru (část 4.1 této Zprávy) a vyhodnocení dalších indikátorů finanční stability.

měnověpolitické sazby až do záporných hodnot a využily nekonvenčních nástrojů. Americký Fed naopak zastavil program kvantitativního uvolňování a očekává se, že ke konci letošního roku začne svou měnovou politiku zpřísnovat. Měnověpolitické sazby ČNB se od listopadu 2012 nacházejí na úrovni „technické nuly“ a od listopadu 2013 ČNB používá kurz koruny jako další nástroj uvolňování měnových podmínek. Bankovní rada ČNB na svém květnovém jednání potvrdila závazek intervenovat v případě potřeby na devizovém trhu na oslabení kurzu tak, aby udržovala kurz koruny vůči euru poblíž hladiny 27 korun za euro. Konstatovala, že ČNB neukončí používání kurzu jako nástroje měnové politiky dříve než ve druhém pololetí roku 2016 a je nadále připravena posunout hladinu kurzového závazku, pokud by došlo k dlouhodobému posílení deflačních tlaků schopných mimo jiné způsobit propad domácí poptávky nebo k systematickému poklesu inflačních očekávání.

Výkonnost i ziskovost sektoru nefinančních podniků během roku 2014 výrazně vzrostla. U malých podniků se finanční situace ale příliš nezlepšila. Navzdory ekonomickému oživení a obecnému zlepšení finanční kondice ve většině odvětví zaznamenalo zhoršení hospodářských výsledků odvětví energetiky. Celková úvěrová dynamika podnikového sektoru zůstala i přes příznivé podmínky na straně úvěrové nabídky v roce 2014 a v prvním čtvrtletí 2015 nízká. Posilování exportní orientace podnikového sektoru prohlubuje závislost na vývoji ve vnějším prostředí. Nárůst geopolitických rizik zvyšuje potenciální rizikovost úvěrů nerezidentům a nefinančním podnikům se silnými vazbami na příslušné země.

Hospodářské oživení přispělo ke zlepšení situace na trhu práce, což se pozitivně odrazilo ve finanční kondici sektoru domácností. Růst příjmů společně s poklesem úrokových sazeb z hypotečních i spotřebitelských úvěrů vedl ke snížení podílu čistých úrokových plateb domácností na jejich hrubém disponibilním důchodu. Tento příznivý vývoj se zatím plně nepromítl do zlepšení ukazatelů úvěrového rizika domácností. Jejich úroveň zůstala obdobná jako v roce 2013. Celkový podíl předlužených domácností se meziročně také nezměnil. Zátěžové testy domácností však indikují pokles předluženosti v následujících čtvrtletích.

V průběhu roku 2014 ceny rezidenčních nemovitostí slabě rostly, jejich vývoj však zůstal rozdílný napříč regiony. Růst cen bytů zrychloval v Praze, ve zbytku ČR naopak náznaky oživení z loňského roku zeslábly. V segmentu komerčních nemovitostí došlo k zesílení investiční aktivity, které může odrážet honbu za výnosem ze strany zahraničních subjektů. Avšak u kancelářských nemovitostí se obnovená výstavba projevuje v dalším nárůstu míry neobsazenosti. Značná část aktivity developerů je financována z vlastních zdrojů nebo ze zahraničí.

Vývoj českého finančního sektoru byl v roce 2014 příznivý. V prostředí ekonomického oživení zvýšil bankovní sektor ziskovost, posílil kapitálovou přiměřenost a likviditu. S rezervou plní nová evropská regulační pravidla. Objem vkladů navzdory pokračujícímu poklesu vkladových úrokových sazeb nadále vzrostl. Díky vysokému objemu vkladů rezidentů je domácí bankovní sektor dlouhodobě nezávislý na zahraničních zdrojích financování a jeho čistá zahraniční pozice zůstává kladná. Pojišťovny jsou

Finanční situace podnikového sektoru se zlepšila, zůstává však diferencovaná

Příznivější příjmové podmínky se pozitivně odrážejí na ukazatelích zadluženosti domácností

Ceny rezidenčních nemovitostí pokračovaly v růstu, aktivita na trhu komerčních nemovitostí zesílila

Vývoj domácího finančního sektoru byl příznivý

dobře kapitálově vybaveny a většina z nich udržuje stabilní ziskovost i v současném období nízkých úrokových sazeb. Dynamicky se rozvíjí investiční fondy. Sektor fondů penzijních společností je rovněž stabilní. Po zrušení druhého pilíře spoří účastníci v tradičních transformovaných a nových účastnických fondech, které mohou mít rizikovější profil.

RIZIKA PRO FINANČNÍ STABILITU A HODNOCENÍ ODOLNOSTI FINANČNÍHO SEKTORU

Finanční sektor eurozóny posílil svou odolnost

Výsledky komplexní prověrky bilancí bank, která předcházela spuštění jednotného mechanismu dohledu v rámci bankovní unie, zvýšily důvěru investorů v evropský bankovní systém. Přes nejistotu ohledně splácení řeckého státního dluhu došlo k dalšímu uklidnění situace na dluhopisových trzích, mimo jiné díky nekonvenčním měnověpolitickým krokům ECB. Významnými zdroji rizik pro finanční stabilitu v eurozóně i v některých dalších vyspělých zemích jsou nejistota ohledně pokračování ekonomického oživení a deflační tlaky. Centrální banky budou proto nadále prosazovat vysoce uvolněné měnové politiky.

Historicky nízké úrokové sazby mohou přispět k nadhodnocení některých aktiv

Nízké úrokové sazby z úvěrů a jiných zdrojů externího financování vytváří podněty k nákupu nemovitostí či jiných aktiv s cílem využít příznivé podmínky k dosažení zajímavějších výnosů. Důsledkem může být nárůst cen některých aktiv nad úroveň slučitelnou s dlouhodobým vývojem fundamentálních faktorů. Náhlá změna tržního sentimentu směrem k očekávání vyšších výnosů by mohla vést ke skokovému přecenění dluhopisů a k významným tržním ztrátám. Pravděpodobnost takového scénáře je však nízká, neboť působí faktory, v jejichž důsledku mohou dlouhodobé úrokové sazby setrvávat na historicky nízkých úrovních po delší dobu.

Česká ekonomika bude v roce 2015 pokračovat v růstu, který v roce 2016 dále zrychlí

Květnová prognóza ČNB předpokládá v letošním roce růst ekonomické aktivity o 2,6 %, který bude podpořen oživením zahraniční i domácí poptávky, celkovým prostředím uvolněných měnových podmínek, nízkými cenami ropy a částečně i zvyšováním vládních investic. V roce 2016 poté růst dále zrychlí na 3,2 %, což se odrazí v poklesu obecné míry nezaměstnanosti a vyšší příjmové dynamice. Vlivem rychlejšího růstu mezd a platů, které představují hlavní složku disponibilního důchodu domácností, se zvýší také jejich spotřební výdaje. Relativně robustní hospodářský růst povede k oslabování úvěrového rizika soukromého sektoru. K růstu domácí poptávky a oživení ekonomické aktivity bude přispívat klesající objem placených úroků spolu s ožíváním úvěrové dynamiky.

Riziko oslabené poptávky se v důsledku finančních přebytků domácností a podniků snížilo

Kromě případného obnovení nepříznivého vývoje v zemích obchodních partnerů může být oživení české ekonomiky ohroženo také zastavením růstu domácí poptávky. V roce 2014 zesílily náznaky toho, že výše finančních přebytků vytvářených podniky a domácnostmi může při snižujícím se deficitu veřejných financí působit nepříznivě na celkovou domácí poptávku. Uvolněné měnové podmínky spolu s přiměřenou fiskální politikou snižují riziko bilanční recese, tj. nesouladu mezi očekávanou hodnotou budoucích příjmů a výdajů. Přesto je nezbytné signály ohledně intenzity tohoto rizika nadále monitorovat.

Důležitou informací pro posouzení rizik spojených s expozicemi úvěrových institucí vůči trhu nemovitostí je vyhodnocení aktuální míry nadhodnocení nebo podhodnocení cen nemovitostí. Podle nového kvantitativního přístupu ČNB lze ceny bytů ke konci roku 2014 označit za mírně nadhodnocené. V dalších dvou letech lze v souladu s předpoklady o vývoji makroekonomického prostředí očekávat mírný, ale zrychlující růst cen rezidenčních nemovitostí. Ten nicméně neimplikuje jejich výraznější odchýlení od úrovně odpovídajících vývoji fundamentálních faktorů.

Vzhledem ke křehkosti ekonomického oživení v Evropě zůstává hlavním rizikovým scénářem pro domácí finanční sektor obnovení ekonomické recese vedoucí k prudkému zhoršení jeho ziskovosti. Na ziskovost úvěrových institucí, jejichž výnosy jsou ve významné míře závislé na vývoji úrokových marží, může mít nepříznivé dopady také pokračující pokles hladiny úrokových sazeb. Nízké úrokové sazby budou negativně ovlivňovat rovněž hospodaření pojišťoven. Prostředí velmi nízkých úrokových sazeb vyžaduje zvýšenou obezřetnost také při řízení úrokového rizika.

Oživení ekonomiky napomohlo ke snížení úvěrového rizika ve většině odvětví nefinančních podniků a jeho stabilnímu vývoji u domácností. Úvěrové riziko nefinančních podniků i domácností tlumí relativně nízká zadluženost těchto sektorů a nízké úrokové sazby z úvěrů. Ty se však mohou stát i zdrojem zranitelnosti v důsledku snazší dostupnosti úvěrů. „Měkčí“ podmínky při poskytování úvěrů spolu s historicky nízkými úrokovými sazbami mohou podpořit zájem domácností i podniků o nové úvěry a jejich ochotu akceptovat vyšší zadlužení. Vzhledem k začínajícímu posunu ekonomiky do expanzivnější fáze finančního cyklu bude ČNB vývoj úvěrových standardů pečlivě vyhodnocovat.

Pokračuje zhoršování struktury úvěrů v selhání ve formě jejich migrace do rizikovějších podkategorií. Úroveň krytí úvěrů v selhání opravnými položkami sice mírně vzrostla, vzhledem ke zhoršování struktury úvěrů v selhání však přetrvává riziko podhodnocení jeho adekvátní úrovně. V obezřetnosti bank při krytí úvěrů v selhání zároveň existují napříč sektorem významné rozdíly. Snižuje se objem úvěrů klasifikovaných jako bez selhání, které jsou již u jiné banky považované za úvěry v selhání. Klesá také objem záruk a úvěrových příslibů poskytnutých klientům, kteří mají některý z úvěrů klasifikován jako v selhání. Úvěrování do nejrizikovějších segmentů pokleslo a míry selhání úvěrů poskytnutých bankami nefinančním podnikům v roce 2014 vykázaly nižší hodnoty ve srovnání s novými úvěry z předchozích let. Došlo též k obratu v dlouhodobém trendu snižování rizikových vah u velkých bank.

Nepříznivý vývoj segmentu družstevních záložen pokračoval i v roce 2014. Úvěrové riziko zde ve srovnání s bankami zůstává nadále výrazně vyšší a podíl úvěrů v selhání dále vzrostl na téměř 30 %. Nová legislativní úprava přijatá v minulém roce by v budoucnosti měla vést ke snižování rizikovosti tohoto segmentu. Během jeho přizpůsobování novým legislativním požadavkům však bude i nadále nutná zvýšená pozornost.

Riziko výraznějšího nadhodnocení cen domácích nemovitostí je prozatím nízké

Rizikem pro finanční sektor zůstává možné obnovení recese a dlouhodobě nízké úrokové sazby

Úvěrové riziko se mírně snížilo, k jeho podhodnocení však může přispět uvolňování úvěrových standardů

Kvalita úvěrů v selhání klesá, ostatní doplňkové ukazatele úvěrového rizika naznačují příznivé tendence

Segment družstevních záložen zůstává i nadále rizikový, k jeho stabilizaci přispěje nová legislativní úprava

Domácí finanční systém byl v zátěžových testech vystaven velmi nepříznivému vývoji spojenému s déletrvající recesí

Odolnost domácího finančního systému byla hodnocena pomocí zátěžových testů bank, pojišťoven a penzijních společností za použití alternativních scénářů ekonomického vývoje. *Základní scénář* představuje vývoj, který ČNB považuje za nejpravděpodobnější. *Nepříznivý scénář*, jehož pravděpodobnost je naopak velmi nízká, zachycuje riziko výrazného a dlouhotrvajícího poklesu domácí ekonomické aktivity, který je zapříčiněn zejména nízkou zahraniční poptávkou. Nepříznivá ekonomická situace se projeví vyčerpáním finančních rezerv jak domácností, tak nefinančních podniků a zapříčiní výrazné zhoršení jejich schopnosti splácet dříve přijaté závazky. To způsobí bankovnímu sektoru značné úvěrové ztráty. Tento scénář je v citlivostních analýzách doplněn o další šoky, např. o odpisy pohledávek za zadluženými zeměmi EU nebo pád největších dlužníků každé banky. *Nepříznivý scénář* rovněž předpokládá výrazný nárůst dlouhodobých úrokových sazeb, v jehož důsledku vzniknou u finančních institucí ztráty z titulu tržního rizika.

Banky a pojišťovny jsou dle provedených zátěžových testů vysoce odolné, penzijní společnosti však vykazují vyšší citlivost na úrokové riziko

Provedené zátěžové testy dokládají, že bankovní sektor zůstává i v silné recesi doprovázené deflací vysoce odolný vůči scénářům nepříznivého vývoje. Zatímco *Základní scénář* předpokládá mírný pokles úvěrového rizika, naplnění *Nepříznivého scénáře* by znamenalo mimo jiné více než ztrojnásobení úvěrových ztrát bankovního sektoru na tříletém horizontu testů. Bankovní sektor však disponuje vysokým kapitálovým polštářem, který umožňuje absorbovat výrazné negativní šoky a udržet celkovou kapitálovou přiměřenost sektoru dostatečně nad 8% regulační hranicí i v případě takto nepříznivého scénáře. Banky obstály také v zátěžovém testu likvidity, jehož metodika byla rozšířena s ohledem na nový regulační rámec. Rovněž sektor pojišťoven vykázal díky svému vysokému kapitálovému polštáři dostatečnou míru odolnosti vůči nepříznivému vývoji. Sektor penzijních společností zůstává citlivý vůči růstu výnosů držených cenných papírů.

ZDROJE SYSTÉMOVÉHO RIZIKA A MAKROBEZŘETNOSTNÍ POLITIKA

Současné makroekonomické prostředí zvyšuje důležitost makrobezřetnostní politiky

Kombinace ekonomického oživení a silně uvolněných měnových politik při dostatku bilanční likvidity úvěrových institucí vytváří podmínky pro přijímání zvýšených rizik nebo jejich podceňování. Vzhledem ke křehlosti ekonomického oživení, vysoké zadluženosti soukromého i veřejného sektoru ve většině vyspělých zemí a značnému nárůstu cen řady aktiv jsou finanční instituce i jejich klienti ve zvýšené míře vystaveni potenciálnímu nárůstu úvěrových a tržních rizik. Rostoucí pravděpodobnost, že centrální banky budou pokračovat ve vysoce uvolněné měnové politice a udržování velmi nízkých úrokových sazeb po delší dobu posiluje význam preventivních makrobezřetnostních politik.

Česká ekonomika se pozvolna odráží ode dna finančního cyklu, sazba proticyklické kapitálové rezervy zůstává na nulové úrovni

Domácí ekonomika se v současné době nachází ve fázi finančního cyklu, kterou lze označit za počáteční oživení. Riziko vzniku nadměrného tempa růstu úvěrů zůstává nízké. Významnějším faktorem naznačujícím posun ekonomiky do expanzivní fáze finančního cyklu je vývoj úvěrových standardů bank. Ten však zatím nebyl doprovázen změnami v ostatních typech cyklických rizik. Nulová sazba proticyklické kapitálové rezervy bude aplikována pravděpodobně i v následujících dvou letech. Tato

pravděpodobnost se však v důsledku ožívování úvěrové dynamiky, uvolňování úvěrových standardů a částečného zlepšení investičního sentimentu snížila.

Zdrojem systémového rizika se mohou stát očekávání ohledně dalšího růstu cen nemovitostí v kombinaci s příznivými podmínkami na trhu úvěrů na bydlení. Díky nízkým úrokovým sazbám se stávají tyto úvěry dostupnější i pro skupinu dlužníků s nižší úrovní a stabilitou příjmů, u nichž existuje vyšší pravděpodobnost problémů se splácením úvěrů v období nárůstu úrokových sazeb či zhoršeného vývoje ekonomiky. Zároveň se zvyšuje atraktivnost nákupu rezidenčních nemovitostí jako investice k dalšímu pronájmu. Růst cen rezidenčních nemovitostí a zvyšující se výhodnost koupě bytu jako investice zvyšuje potenciál pro vznik spirály mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení.

ČNB hodnotí současné nastavení úvěrových standardů v segmentu úvěrů na bydlení jako převážně konzervativní. Zároveň však pozoruje rostoucí diverzitu mezi přístupy bank i pokusy poskytovat ve větší míře úvěry na bydlení s rizikovějším profilem. To naznačují výsledky šetření ČNB o nově poskytnutých úvěrech zajištěných rezidenční nemovitostí. Vzhledem k tomu, že tyto úvěry představují největší část úvěrového portfolia domácích bank, považuje ČNB za nezbytné použít preventivní nástroje proti nárůstu rizik spojených s poskytováním těchto úvěrů v dalších letech. Ty spočívají v sadě doporučení pro úvěrové instituce poskytující úvěry na bydlení. V případě, že by domácí trh nemovitostí v dalších letech vykazoval rostoucí známky přehřívání podporovaného zrychleným růstem úvěrů, ČNB by parametry tohoto doporučení zpřísnila či rozšířila, případně by využila další nástroje dané legislativou CRD IV/CRR. Mezi ně patří zejména vyšší sektorově specifické rizikové váhy pro výpočet požadavků na kapitál bank.

Vzhledem k setrvalému nárůstu klientských vkladů a utlumené úvěrové poptávce podniků umisťují úvěrové instituce významnou část získaných zdrojů do státních dluhopisů, a to v převážné míře českých. V důsledku toho úvěrové instituce vykazují zvýšenou koncentraci svrchovaných expozic. Směrnice CRD IV stanovuje pro úvěrové instituce povinnost zajistit v rámci systému řízení rizik soustavné a účinné řízení rizika koncentrace. Tato povinnost se týká i svrchovaných expozic. Vyhodnocení systémového rozměru daného rizika však je pro jednotlivé instituce obtížné. Proto ČNB připravila novou metodiku určenou k přezkumu a vyhodnocování rizika systémové koncentrace svrchovaných expozic v rámci Pilíře 2 (SREP). Pokud ČNB dojde k závěru, že toto riziko není danou institucí dostatečně pokryto, rozhodne na základě vytvořené metodiky o uplatnění dodatečného kapitálového požadavku. Provedený zátěžový test českých veřejných financí ukazuje, že současná fiskální situace v ČR nepředstavuje hrozbu pro finanční stabilitu. ČNB proto nebude u úvěrových institucí na horizontu tří let uplatňovat dodatečné kapitálové požadavky.

Vývoj finančních aktiv a pasiv tvořících jednotlivé vazby mezi institucemi ve finančním sektoru naznačuje tendence ke snížení jejich vzájemného propojení. To oslabuje strukturální složku systémového rizika a snižuje

Potenciálním zdrojem systémového rizika se stává poskytování úvěrů na bydlení

ČNB zavádí preventivní makrobezpečnostní přístup zaměřený proti budoucímu nárůstu rizik v oblasti úvěrů zajištěných rezidenční nemovitostí

ČNB vytvořila metodiku pro přezkum a vyhodnocení systémového rozměru koncentrace svrchovaných expozic, nebude však na horizontu tří let podle ní uplatňovat dodatečné kapitálové požadavky

Vývoj propojenosti mezi finančními institucemi naznačuje tendence ke snižování

riziko přenosu finančního napětí mezi jednotlivými segmenty v případě nepříznivého vývoje. Strukturální složku systémového rizika tlumí i výrazná likviditní rezerva bankovního sektoru.

Banky musí postupovat obezřetně při svých úvěrových aktivitách i při následné klasifikaci úvěrů, tvorbě opravných položek a řízení portfolia úvěrů v selhání

Robustní kapitálová přiměřenost, vysoká míra likvidity a ziskovosti českých bank jsou stabilní základnou pro absorpci šoků. Současně jsou rozhodující pro udržení vysoké důvěry veřejnosti a investorů ve stabilitu českého bankovního i celého finančního sektoru. Pro zachování tohoto příznivého stavu je nezbytné, aby banky i nadále postupovaly obezřetně jak ve svých úvěrových aktivitách, tak při klasifikaci úvěrů, hodnocení kvality zástav, tvorbě opravných položek a řízení portfolia úvěrů v selhání.

Penzijní společnosti by měly zvýšit obezřetnost vůči úrokovému riziku

Potenciální riziko pro sektor penzijních společností představuje skokový nárůst úrokových sazeb ze současných velmi nízkých úrovní a z toho vyplývající pokles cen držaných dluhových cenných papírů. Důsledkem by bylo vykazování záporných oceňovacích rozdílů, podobně jako tomu bylo v období 2007–2009. Vlastníci společností by museli poskytnout pro splnění kapitálové přiměřenosti značné kapitálové injekce. Penzijní společnosti by proto měly rozsah dopadu takového vývoje obezřetně posuzovat.

ČNB považuje za prioritu stabilizaci regulatorního rámce v EU

Velký počet mezinárodních a evropských regulatorních iniciativ z předcházejících let může mít kromě pozitivního příspěvku ke stabilitě finančních systémů také nezamýšlené nepříznivé dopady na domácí bankovní sektor, který má tradiční strukturu a ve srovnání s eurozónou je malý. Mezi regulatorní iniciativy s potenciálně významnými nepříznivými dopady patří Směrnice o zřízení rámce pro ozdravení a restrukturalizaci (BRRD). ČNB se podrobně vyjadřovala k návrhu regulatorního technického standardu pro stanovení minimálních požadavků na strukturu a výši kapitálu a způsobilých závazků (MREL) připravenému Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA). Návrh standardu nedostatečně zohledňoval situaci konzervativních a lokálně orientovaných retailových bank, které své aktivity zcela či v rozhodující míře financují pojištěnými vklady. Jeho realizace v původně navržené podobě by mohla nepříznivě ovlivnit skladbu aktiv a pasiv tuzemských bank. ČNB v rámci EBA prosazuje, aby orgán pro řešení krize měl možnost při nastavování MREL pro konkrétní banku zohlednit její obchodní model, způsob financování a rizikový profil. Obecnou prioritou ČNB je stabilizace regulatorního rámce. Proto zaujímá opatrnou pozici u projektu unie kapitálových trhů EU, který by se do vyhodnocení fungování nového regulatorního rámce bank měl omezit spíše jen na drobnější kroky.